

Loschitz Ferenc

Föntről le

*A lógások s függeszkedések
s a vad izomba zárt titok
után hogy érne lenti véget
aki ott fönt suhoghatott*

*forgó karikán nyúlt kötélén
hamar elkezdtek látszani
a bizonyosságban a tétlen
egyensúly mozdulatai*

*a fej emelt a kar kilengve
s a várakozás fölfeszít
egy pillanatot ami persze
megőrzi történéseit*

*és sejteti a várhatónak
nekiünk szánt képét részletét
hogy az annyi sok buktató vagy
rém lehet lentről nézve szép*

*amit már hívhatunk határnak
hogy bukás jön vagy nagy siker
s utóbbira hogy vetne árnyat
hogy abban is meghalni kell*

Vers névnap előtt

„Kinek nevével élek”
Babits Mihály

*Elcsente-e már az öreg november
a naptárakból azt a kései
hónapot ami még mögötte kullog
mint elhagyott hátsó vonatkabin*

*mikor hamar jönnek a naplementék
mégis lomhák a szorongó napok
és az én nevem eddig decemberben
harmincnégy új napjára várhatott*

*Ferenc-nap Szent Ferencnek neves napja
langyos ősztől jött a tél dere
s koldus testem tán betegség darálná
ha Ferenc püspök nem segítene
méreg rágná... ne engedd hogy soroljam
csak üldözd el a test rémületét
mert benned bízom mindig Szent Ferencben
segíts nevemért és őrzőm te légy*

*Ministráltam a petrei miséken
de mégsem lettem követő papod
s december rohanó vonatkabinjában
most megint a napodra várhatok
sziklapart ver – hogy óvod meg a kőtől
akiben kába pusztulás mereng
nyelve száraz és úttalan útja
idegenül kanyarog idelent*

*Szegénység szövetségével bogoztál
isten-hálót – így nem voltál szegény
s én szégyenkezve ebben a jövőben
élek tovább a Ferencek nevén
elcsente-e már az öreg november
új napod vagy éjjelén föllebeg
mint hold a torz bűn ami általad tán
már megbocsátásra ítéltetett*